

VÁLASZADÓ

2018/12 DECEMBER

Szja-változások 2019**Munkaügyi iratok megőrzése****Bizonyítvány cégvezetőknek****Szabadulás a tagi kölcsöntől****Kérdések és válaszok**

ADÓ
2018

12

Kedves Olvasó!

Több hónapig tartó huzavona után körvonalazódtak az egyes adótörvények főbb jövő évi változásai, noha a korábbi évek gyakorlatát tekintve korántsem jelenthető ki, hogy az őszi adócsomagban elfogadott módosítások már a végleges szabályokat tartalmazzák, hiszen évről évre fel-felbukkannak az év végi egyéb, költségvetési tárgyú törvényjavaslatokban adószabályokat érintő változtatások is.

Az idei adótörvény-módosítások közül a legnagyobb visszhangot a személyi jövedelemadózást érintő változtatások váltották ki, kiadványunkban így az adótörvénycsomagban elfogadott, kihirdetett új szja-szabályokat, valamint a kisvállalati adózásra (kiva) vonatkozó módosításokról szóló írásunkat emeltük ki.

Tapasztalatok szerint fogós kérdés a munkáltatók számára, hogy meddig kell őrizni a munkaügyi iratokat. Szakértőink munkajogi és társadalombiztosítási szemszögből is megvizsgálták a kérdést.

A műszakpótlékra jogosultság megítélése is számos munkáltató számára okoz nehézséget. A Kúria ennek feltételeiről hozott a munkáltatók számára iránymutató döntést.

Cégvezetők sora szembesül azzal, hogy ugyan a tagi kölcsön jól jöhet a forráshiányos társaságnak, de gondot okozhat, ha a vállalkozás szeretne megszabadulni tőle.

Szakértőnk elemzi az áfalevonási jog érvényesítéséről és annak adóhatósági ellenőrzése során figyelembe vett szempontokról közölt NAV-állásfoglalást.

Szja 2019: ez lett a vége!

Az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló T/2931. számú törvényjavaslat elfogadásával véglegződtek a személyi jövedelemadóról szóló törvény (szja-törvény) jövő évi szabályai. Összefoglaltuk a legfontosabbakat.

Adómentes juttatások

Továbbra is adómentes marad a sportrendezvényre és a kulturális szolgáltatásra szóló belépők (bérletek) juttatása, de olyan módon, hogy a kifizető ugyanazon magánszemély részére – mindkét

célra külön-külön – évenként a minimálbérnek megfelelő értékben adhat ilyen juttatást adómentesen. Szigorítás, hogy az adómentesség csak a vissza nem váltható korlátozással kiosztott belépőjegyre, bérletre vonatkozhat, továbbá nem lehet adómentes a juttatás akkor, ha az utalvány (például kultúrautalvány) formájában történik [szja-törvény 1. számú melléklet 8.28. pont].

A lakáscélú munkáltatói támogatás adómentességének megszűnésével kapcsolatos fontos átmeneti szabály, hogy a 2019. január 1-jét megelőzően nyújtott lakáscélú munkáltatói támogatás elszámolásával, felhasználásával igazolásával összefüggésben az szja-törvény 2018. december 31-én hatályos szabályait kell alkalmazni [szja-törvény 95. § (5) bekezdés].

A munkásszállás fogalmának új meghatározása egyértelművé teszi, hogy a szállodában történő elhelyezés nem tekinthető munkásszálláson történő elhelyezésnek, ezért az nem minősülhet adómentes juttatásnak [szja-törvény 1. számú melléklet 8.6./f) pont].

Az szja-törvény 1. számú mellékletének új, 8.43. alpontja alapján adómentes lesz a hallgatók, diákok, oktatók széles köre számára köznevelési vagy felsőoktatási intézmény által működési körében meghirdetett rendezvény – ideértve a közösségépítő, hagyományőrző rendezvényeket is – keretében nyújtott szolgáltatás, továbbá a rendezvény összes költségének 10 százalékát meg nem haladó mértékben biztosított vendéglátás, a juttatás időpontjától függetlenül, akkor is, ha a rendezvényen a tanulók, hallgatók, tanárok, oktatók kívül más személy is részt vehet.

A kedvezmények sorrendje

Új rendelkezés szerint az adóelőleg megállapításánál a kedvezményeket (családi kedvezmény, családi járulékkedvezmény, személyi kedvezmény stb.) elsőként a tevékenység ellenértékéeként (munkabéreként, megbízási díjként stb.) juttatott jövedelemmel, a jövedelmet terhelő adóelőleggel, járulékkal szemben kell érvényesíteni, és csak ezt követően lehet a tevékenység ellenértékének nem minősülő (de az összevont adóalapba tartozó) juttatásokkal szemben figyelembe venni [szja-törvény 48. § (6) bekezdés].

Lakáscélú munkáltatói hitel

Az szja-törvény 72. paragrafus (4) bekezdésének f) pontja és az új (5) bekezdése alapján 2019. január 1-jétől a folyósítás évét megelőző négy évi folyósításokkal együtt a munkáltató vagy a helyi önkormányzat ugyanazon magánszemélynek 10 millió forintig adhat hitelintézet vagy a Magyar Államkincstár útján, annak igazolása alapján saját lakás építéséhez, építtetéséhez, vásárlásához, bővítéséhez, korszerűsítéséhez, akadálymentesítéséhez, vagy bármely említett célra hitelintézettől vagy korábbi munkáltatótól felvett hitel visszafizetéséhez, törlesztéséhez kamatmentesen olyan lakáscélú hitelt, amellyel összefüggésben nem kell kamatkedvezményből származó jövedelmet megállapítani. A feltételek között nem szerepel a méltányolható lakásigénynek való megfelelés követelménye, így ehhez kapcsolódóan a méltányolha- ►

tó lakásigény tényállását, és ezzel összefüggésben az együtt költöző, együtt lakó családtagok számát nem kell vizsgálni. Az összeghatár szempontjából a 2019. január 1-jét követően nyújtott lakáscélú hitelekkel kell figyelembe venni [szja-törvény 96. paragrafus (2) bekezdés].

Önkéntes pénztári befizetések, szolgáltatások

Az szja-törvény 9. paragrafus (2) bekezdésének f) pontja kimondja, hogy az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárba átutalt vagy más módon befizetett munkáltatói hozzájárulás, tag javára átutalt vagy más módon befizetett támogatói adomány esetében a bevétel megszerzésének időpontja a kiadás teljesítésének napja. A 9. paragrafus (3b) bekezdése pedig meghatározza, hogy bevételként a hozzájárulás, adomány forrásául szolgáló összeget kell figyelembe venni, amelyből a megállapított jövedelem után a tagot terhelő közterheket a befizetést megelőzően le kell vonni, illetve a szochót és a szakképzési hozzájárulást (szakhót) meg kell fizetni. Ez azt jelenti, hogy a magánszemély jogviszonyától függetlenül, a bérre, munkadíjra vagy egyéb jövedelemre vonatkozó szabályok szerint olyan „bruttó” összeget kell számfejtetni, és a megfizetett szochóval, szakhóval együtt személyi jellegű ráfordításként elszámolni, amelynek az szja és a járulékok levonása után fennmaradó nettó összege azonos a pénztárba utalt, befizetett hozzájárulás, adomány összegével.

Ezzel összefüggésben:

- az szja-törvény 28. paragrafus (1) bekezdésének fb) alpontja megerősíti, hogy az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által a magánszemély tag egyéni számláján jóváírt összegek közül egyéb jövedelemként nem kell figyelembe venni többek között azt a jóváírást, amelynek forrásául szolgáló összeg az előzőek szerint más jövedelemként adóköteles munkáltatói hozzájárulás és/vagy a tag javára utalt támogatói adomány;
- az szja-törvény 44/A paragrafus (1) bekezdésének kiegészítő a) pontja szerint a tag rendelkező nyilatkozatában a javára más személy által átutalt vagy más módon befizetett összeget is figyelembe veheti.

Az olyan adomány befizetésekor, amelynek felhasználásáról a támogató nem rendelkezik nevesítetten magánszemély javára, a befizetésekor sem a

támogatónak, sem a pénztártagoknak nem keletkezik jövedelmük, így adókötelezettségük sem. Ha utóbb ebből az összegből a pénztár döntése alapján mégis jóváírás történik a tagok egyéni számláján, az egyéb jövedelemként adóköteles [szja-törvény 28. paragrafus (1) bekezdés f) pont]. Ezt a jövedelmet adóelőleg nem terheli, az adót, és – mivel a szochó szempontjából a pénztár nem minősül kifizetőnek – a szochót a magánszemélynek az adóbevallásra előírt határidőig kell megfizetnie a jóváírt összeg 84 százalékát alapul véve.

A célzott szolgáltatásra befizetett összegek kezelése kétféle lesz:

- Az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárakról szóló törvény szerinti kiegészítő önszegélyező szolgáltatásra célzott szolgáltatásként befizetett összeg után a befizetésekor nem keletkezik adókötelezettség, ugyanakkor az ilyen szolgáltatás igénybevételekor a szolgáltatás értékének megfelelő egyéb jövedelem keletkezik a magánszemélynek. E jövedelemre tekintettel adóelőleget nem kell fizetni, a pénztár nem minősül kifizetőnek, az adót és a szochót a jövedelem 84 százaléka után a magánszemélynek az adóbevallásra előírt határidőig kell megfizetnie. Ezt az egyéb jövedelemként adóköteles összeget a magánszemély az szja-törvény 44/A paragrafusa szerinti rendelkező nyilatkozatában nem veheti figyelembe.
- Az szja-törvény 70. paragrafusának (2) bekezdése szerint csak a kiegészítő önszegélyező szolgáltatásnak nem minősülő célzott szolgáltatásra befizetett összeg lesz egyes meghatározott juttatásként adóköteles, azaz utána a kifizetőt (munkáltatót) 1,18x0,15 szja + 0,195 szochó terheli. Ezzel összhangban a kiegészítő önszegélyező szolgáltatásnak nem minősülő célzott szolgáltatás adómentesen vehető igénybe [szja-törvény 1. számú melléklet 6.5 és 6.10. pont].

Biztosítási díjak

A júliusban kihirdetett adótörvénycsomagban módosított szja-törvény szerint 2019. január 1-jétől magánszemély biztosítottra kötött biztosítási szerződés alapján más személy (például a munkáltató) által fizetett díj után a szerződő és a biztosított között fennálló jogviszonyból származó jövedelemre, ennek hiányában az egyéb jövedelemre vonatkozó szabályok szerint keletkezik adókötelezettség.

Az ezzel összefüggő további módosítások:

- Az szja-törvény 3. paragrafusának 89. pontja új meghatározást ad az adóköteles biztosítási díj fogalmára. Ennek lényege, hogy csoportos biztosítás esetén – ha a biztosítási szerződés alapján másként nem határozható meg – a csoportos biztosítás díjának a magánszemélyre arányosan jutó része számít a szerződő és a biztosított között fennálló jogviszonyból származó vagy egyéb jövedelemnek. Ha pedig a magánszemélyre jutó díj arányosítással sem állapítható meg, akkor a csoportos biztosítás díja egészében adóköteles – ebben az esetben az szja-törvény 70. paragrafus (6) bekezdésének b) pontja értelmében a díjfizetőt az egyes meghatározott juttatásokra vonatkozó kötelezettség 1,18x(0,15 szja + 0,195 szochó) terheli.
- Az szja-törvény 3. paragrafusának 91. pontja új meghatározást ad a kockázati biztosítás fogalmára is. Eszerint kockázati biztosítás „az olyan személybiztosítás, amelynek sem lejáratú szolgáltatása, sem visszavásárlási értéke nincs, azzal, hogy kockázati biztosításnak minősül a kockázati biztosítási elemeket is magában foglaló biztosítások esetében az igazoltan elkülönített kockázati biztosítási rész is, de nem minősül kockázati biztosításnak az olyan biztosítás – akkor sem, ha a biztosító teljesítését biztosítási esemény váltja ki –, ha az adott biztosítási szerződés vonatkozásában a biztosítási feltételek szerint a biztosító teljesítésének összege nem haladhatja meg az adott biztosítási szerződésre befizetett biztosítási díj és az azzal kapcsolatosan képződő hozam együttes összegét”.
- Az szja-törvény 7. paragrafusának (1a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép: „A 3. § 89. pontjától eltérően nem szerez bevételt a díjfizetés időpontjában a biztosított magánszemély, ha a biztosító teljesítésére korlátozások nélkül a díjat fizető más személy jogosult. Ha a kockázati biztosítás kedvezményezettje nem a díjat fizető más személy, akkor a megtakarítási díjrész erejéig nem szerez bevételt a magánszemély, feltéve, hogy a megtakarítási díj alapján járó biztosítói teljesítésre korlátozások nélkül a díjat fizető más személy jogosult”. Ez azt jelenti, hogy ha valamennyi biztosítói teljesítésre (tehát nem csak a lejáratkor kifizetett úgynevezett elérési összegre, hanem – a kockázati, vagy ilyen biztosítási elemeket is magában foglaló vegyes ►

biztosítások esetében – a haláleseti, baleseti összegekre is) korlátozások nélkül a díjat fizető más személy (például a munkáltató) jogosult, úgy a biztosított magánszemély a díjfizetés időpontjában nem szerez bevételt. Ugyanakkor a kockázati, illetve vegyes biztosításokra általában az jellemző, hogy a kockázati eseményhez fűződő (baleseti, haláleseti) kifizetések, juttatások kedvezményezettje a biztosított vagy az általa megnevezett más magánszemély (családtag), míg a díjfizető más személy csak a megtakarítási díjrész tekintetében kedvezményezett. Ilyenkor a díjrészek igazolt elkülönítése alapján csak a kockázati díjrész után kell a magánszemélynek – vagy, ha az szja-törvény 70. paragrafus (6) bekezdésének b) pontját kell alkalmazni, akkor a díjfizetőnek – adóznia.

■ Az szja-törvény 9. paragrafusának (3a) bekezdése helyébe iktatott rendelkezés értelmében, ha a 7. paragrafus (1a) bekezdése szerinti esetben a biztosítási szerződés utóbb úgy módosul, hogy a biztosító teljesítésére a biztosított vagy más magánszemély (nem a díjat fizető más személy) válik jogosulttá, illetve, ha a biztosított a szerződő helyébe lép, a szerződésmódosítás időpontjáig – kockázati biztosítás esetében az aktuális biztosítási évben – megfizetett díja a szerződés módosításának időpontjában (tekintettel az 1. számú melléklet rendelkezéseire is) egy összegben minősül adóköteles biztosítási díjnak a biztosított magánszemélynél. Ha a magánszemély a korábban megfizetett díjat a díjat fizető személynek megtéríti, ezt a szabályt nem kell alkalmazni.

■ Az szja-törvény 95. paragrafusának (6) bekezdése helyébe lépő átmeneti rendelkezés értelmében az adóköteles díjú személybiztosításokra és a kockázati biztosításra vonatkozó 2018. december 31-én hatályos előírásokat még a 2018-ban kezdődő biztosítási évben, de legfeljebb 2019. december 31-éig alkalmazni kell, azzal, hogy ha a biztosítási díj vagy annak egy része a díjfizetés időpontjában a 6.3. alpont szerint adómentes bevételnek minősült, úgy ezen

biztosítás adómentes díjjal fedezett biztosítási időszakában bekövetkezett biztosítási esemény alapján nyújtott szolgáltatásra az 1. számú melléklet 2018. december 31-én hatályos 6.6. és 6.7. alpontját kell alkalmazni.

A 2019-es adóváltozásokról további cikkeket itt olvashat:

https://adozona.hu/2019_es_valtozasok

Meddig kell őrizni a munkaügyi iratokat?

A jogszabályok nem tartalmaznak egyértelmű rendelkezést a munkaügyi iratok őrzésére vonatkozóan. Ez nem kis problémát jelent, hiszen számos cég számára visszatérő kérdés, és nagy dilemmát okoz a helykapacitás, ugyanakkor a pontos szabályozás az adatvédelmi kötelezettségek betartása szempontjából is lényeges lenne.

A köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény (Ltv.) szerint az irattári anyaggal rendelkező szervek és a maradandó értékű iratokat őrző természetes személyek kötelesek a szerveken összetartozó irataik egységének, illetve eredeti rendjének megőrzéséről, valamint a tulajdonukban vagy birtokukban lévő maradandó értékű iratok megóvásáról gondoskodni.

Mi minősül maradandó iratnak?

A törvény szerint a gazdasági, társadalmi, politikai, jogi, honvédelmi, nemzetbiztonsági, tudományos, művelődési, műszaki vagy egyéb szempontból jelentős, a történelmi múlt kutatásához, megismeréséhez, megértéséhez, illetőleg a közfeladatok folyamatos ellátásához és az állampolgári jogok érvényesítéséhez nélkülözhetetlen, más forrásból nem vagy csak részlegesen megismerhető adatot tartalmazó irat.

Az Emberi Erőforrások Minisztériumának a Nemzeti Adatvédelmi és Információ-

szabadság Hatóság megkeresésére adott tájékoztatása szerint a foglalkoztatók részére a munkaügyi iratok megőrzésére vonatkozó szabályokat az Ltv. tartalmazza, így a munkaügyi iratok mint maradandó értékű iratok nem selejtezhetőek.

A minisztérium válaszában kitért arra is, hogy a munkaügyi iratok őrzésével összefüggésben a társadalombiztosítási jogszabályoknak további speciális rendelkezést nem kell tartalmazniuk.

A nyugdíjbiztosítási hatósági nyilvántartásban tárolt adatok kezelésével kapcsolatban az EMMI azt a tájékoztatást nyújtotta, hogy a nyilvántartásban tárolt adatok időtartamára vonatkozóan nem lehet olyan időtartamot meghatározni, amely minden hatósági eljárásra és folyósított ellátásra, illetve minden élethelyzetet figyelembe véve vonatkoztatható lenne.

A NAIH kérdése egyébként arra irányult, hogy a foglalkoztatók mennyi ideig kötelesek megőrizni a társadalombiztosítási igény érvényesítése, különösen a nyugdíjra való jogosultság igazolása céljából a munkavállalók személyes adatait. Álláspontja szerint (EMMI részére 2018. 01. 19. napján küldött válasz) a fenti törvényi meghatározásból „az állampolgári jogok érvényesítéséhez nélkülözhetetlen, más forrásból nem vagy csak részlegesen megismerhető adatot tartalmazó irat” kitétel lehet releváns, azonban mivel jogszabályi rendelkezés nem támasztja alá, ezért egyértelműen nem jelenthető ki, hogy a munkavállalói iratok automatikusan ebbe a körbe tartoznának.

A NAIH megítélése szerint „jogalkotói döntés szükséges, vagyis jogszabálynak kellene kifejezetten tartalmaznia, hogy a munkavállalói iratok maradandó értékű iratoknak minősülnek, elkerülve azt a jelenlegi álláspontot, mely alapján csupán a jogalkalmazás alakította ki az ezen iratok megőrzésére vonatkozó szabályokat”.

A fentiek alapján tehát az Ltv. túlságosan általános, az Mt., Tny. vagy egyéb jogszabály nem tartalmaz semmiféle rendelkezést, így a munkaügyi iratok megőrzésére a gyakorlat alapján kerül sor. A gyakorlat szerint pedig a munkaügyi és ►

adózóna

Nélkülözhetetlen segítség a többes jogviszonyok járulékrendszerének áttekintéséhez

RENDELJE MEG MOST 10% KEDVEZMÉNNYEL!

RÉSZLETEK

társadalombiztosítási iratok maradandó értékű iratnak minősülnek – tekintettel arra, hogy a munkavállalók nyugdíjba vonulásakor az állampolgári jogaik érvényesítése szempontjából nélkülözhetetlen, más forrásból nem vagy csak részlegesen megismerhető adatokat tartalmaznak –, tehát nem selejtezhetőek. Ugyanakkor az életszerűsége hivatkozva egyes szakértők szokásjog alapján 50 vagy 75 év őrési idő javasolnak, ezt azonban jogszabály szintén nem erősíti meg.

Az őrzés, tárolás módja

Az őrzés tartama mellett további kérdéseket vet fel annak módja. A papíralapú tárolás a mai modern technika világában elavultnak tűnik, noha megbízhatóbb, mint egy régi adatot őrző floppylemez.

Nem hagyhatjuk figyelmen kívül ugyanakkor a Tny. 43. paragrafusának (2) bekezdését, mely szerint a szolgálati időt a társadalombiztosítási igazgatási szervek nyilvántartása alapján kell számításba venni. A társadalombiztosítási igazgatási szervek nyilvántartásai alapján nem igazolt szolgálati időket – ha jogszabály másként nem rendelkezik – abban az esetben kell figyelembe venni, ha azokat az igénylő a foglalkoztató által kiállított egykorú eredeti okirattal (igazolással) vagy hiteles másolatával, vagy a foglalkoztató eredeti nyilvántartásai alapján kiállított igazolással, vagy egyéb hitelt érdemlő módon bizonyítja. A három lehetőség mindegyikének alapja egy régi okirat lesz (legfeljebb az egyéb módnál jöhetne szóba valamiféle technikai megoldás).

Az elektronikus úton történő tárolás kézenfekvőnek és praktikusnak tűnik, de ahogyan mára a videokazetták is elavultak, nem tudhatjuk, mi lesz 50-60 év múlva a mai fejlett tárhelyek sorsa. Ugyanakkor tény, hogy nem elfogadható az sem, ha papírkötegek tonnái őrizzük száz éveken keresztül egy bérelt raktárban.

Az elektronikus ügyintézés részletszabályairól szóló 451/2016. kormányrendelet III. fejezte rendelkezik a papíralapú dokumentumról történő digitalizálás szabályairól. Ennek során a másolat készítője

elkészíti az elektronikus másolatot, megállapítja a papíralapú dokumentum és az elektronikus másolat képi vagy tartalmi megfelelését, majd ellátja az elektronikus másolatot hitelesítési záradékkal – „Az eredeti papíralapú dokumentummal egyező” – és elektronikus aláírással vagy bélyegzővel, és ha az időpont feltüntetésére szükséges, elektronikus időbélyegzővel látja el. Ezt a záradékot kivéve azért ez sem egyszerű folyamat.

A másolatkészítéssel megbízott személyek körét belső szabályzatban kell meghatározni, a másolatkészítőnek rendelkeznie kell a másolatkészítő rendszer olyan részletességű dokumentációjával, amelyből a rendszerrel szemben megállapított követelmények teljesülése megállapítható, vagy a rendszer gyártója/forgalmazója által kiállított, a megfelelésre vonatkozó igazolással, továbbá rendelkeznie kell a másolatkészítés eljárási és műszaki feltételeit, valamint a kapcsolódó felelősségi kérdéseket tartalmazó másolatkészítési szabályzattal.

Javaslat az őrzés tartamára

Arra figyelemmel, hogy nincs konkrét szabályozás és a jelenlegi gyakorlat szerint – jobb megoldás híján – a munkaügyi iratok maradandó értékű iratnak minősülnek, a korlátlan ideig történő őrzést javasolom a jogviszony létesítésével, módosításával, megszűnésével összefüggő iratok tekintetében.

A gyakorlat által kialakított 50 és 75 évet is ésszerűnek tartom, figyelembe véve azt is, ha valaki 16 évesen létesített először munkaviszonyt, ehhez képest 50 vagy 75 év múlva, feltehetően rendezte a nyugdíjazással összefüggő kérdéseket (ha a szolgálati ideje nem is lenne meg, kis eséllyel áll munkaviszonyban ennek növelése céljából). Ez összhangban is állna a nemrég előterjesztett T/3127. számú törvényjavaslattal, mely a Tny.-t az alábbiak szerint módosítaná: „A Tbj. 44. paragrafusának (1) bekezdése szerinti nyilvántartásra kötelezett a biztosított, volt biztosított biztosítási jogviszonyával összefüggő, a szolgálati időről vagy a nyugellátás megállapítása során figye-

lembe vételre kerülő keresetről, jövedelemről adatot tartalmazó munkaügyi iratokat a biztosított, volt biztosított irányadó öregségi nyugdíjkorhatár beállítását követő öt évig köteles megőrizni”.

Álláspontom szerint szorosan nem tartozik az érintett körbe többek között a munka- és pihenőidő nyilvántartása (rendes, rendkívüli munkaidő, készenlét, szabadság), a munkaköri alkalmassági vizsgálat eredménye, az üzemi, munkahelyi balesettel összefüggő iratok vagy a tanulmányi szerződés. Ezek esetén az adatkezelés időtartamaként a munkaviszony megszűnését követő 3 évet javaslom, felkészülve egy esetleges munkaügyi jogvitára. Jogszabályhellyel én sem tudom alátámasztani, azonban nem látom indokát a végeláthatatlan tárolásnak, hacsak nem merül fel jogvita.

Természetesen, ha erre sor kerül, annak tartama alatt is őrizni kell, mely a három évet évekre meghosszabbíthatja. Ugyanakkor egyes álláspontok szerint e körben a polgári jogi 5 éves elévülési idő az irányadó.

Beleértem azonban a nem selejtezhető iratokba a bérszámfejtéssel kapcsolatos dokumentumokat. Az adózás rendjéről szóló törvény 78. paragrafusának (3) bekezdése szerint ugyan az iratokat az adózónak a nyilvántartás módjától függetlenül az adó megállapításához való jog elévüléséig, a halasztott adó esetén a halasztott adó esedékessége naptári évének utolsó napjától számított öt évig kell megőriznie. Megítélésem szerint ez a számlára, adóbevallásokat alátámasztó nyilvántartásokra vonatkozik és nem a bérjegyzékre (beleértve a mozgóbérre, prémiumra, egyéb juttatásra vonatkozó adatokat). Erre ugyanis például a nyugdíj kiszámításához szükség lehet.

Arra ügyelni kell, hogy a munkáltató az adó- és járulékbemutató kötelezettség teljesítésével nem válthatja ki az iratmegőrzési kötelezettséget.

dr. Hajdu-Dudás Mária munkajogász
Olvassa el a témához kapcsolódó cikkünket is!

https://adozona.hu/2019_es_valtozasok/Ne_dobja_ki_a_munkavallalok_iratanyagait_Mo_9ALUHU

MEGJELENT!

Rendelje meg most kedvezményesen a HVG 2019-es adó különszámát!

5350 forint helyett most 4550 forint!

Ingyenes házhoz szállítás!

hvg

MEGRENDELEM

A vállalkozói tevékenység szüneteltetésének különös szabályai

Az év vége közeledtével a tevékenységüket szüneteltető egyéni vállalkozóknak figyelniük kell arra, mikor jár le a tevékenységük szüneteltetésére nyitva álló határidő.

2017. január 1-jétől az egyéni vállalkozói tevékenység szüneteltetése legalább egy hónap és legfeljebb két év lehet. Ez a szabály azokra vonatkozik, akik 2016. december 31-ét követően kezdték el szüneteltetni a tevékenységüket.

Aki a tevékenységét 2017. január elsejét megelőzően kezdte el szüneteltetni, arra még a régi öt éves szabály vonatkozik [2009. évi CXV. törvény 18. § (1) bekezdés].

Aki a tevékenységét 2014. január elsejétől folyamatosan szüneteltette és a tevékenységét nem kezdi el folytatni 2019. január elsejét megelőzően, annak az egyéni vállalkozói jogállása 2018. december 31-én megszűnik, így a bevallását az egyéni vállalkozói tevékenységüket megszüntetőkre vonatkozó szabályok szerint kell majd beadnia. Ugyanez a szabály vonatkozik arra is, aki 2017. január elsejétől szünetelteti a tevékenységét, és azt nem kezdi el folytatni 2019. január elsejét megelőzően.

Az egyéni vállalkozói tevékenység szüneteltetését és a szüneteltetés végén a tevékenység folytatását be kell/kellett jelenteni – elektronikus úton – a fővárosi, megyei kormányhivatal járási (fővárosi kerületi) hivatalánál. Ha az 5, illetve 2 év elteltével az egyéni vállalkozó nem jelenti be az egyéni vállalkozói tevékenység folytatását, akkor megszűnik a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása [2009. évi CXV. törvény 19. § (1) bekezdés g) pont].

Az egyéni vállalkozói jogállás megszűnése azonban azzal is járhat, hogy a magánszemélynek további adófizetési kötelezettséggel kell számolnia például az egyes korábban érvényesített kedvezmények miatt. Érdemes tehát átgondolni, hogy célszerű-e kis időre felfüggeszteni a tevékenység szüneteltetését.

Az egyéni vállalkozói tevékenység szüneteltetése a vállalkozói személyi jövedelemadó szabályai szerint adózók esetében

Abban az esetben, ha az egyéni vállalkozó a szünetelés ideje előtt kis-

vállalkozói kedvezménnyel, fejlesztési tartalékként nyilvántartott összeggel, foglalkoztatási kedvezménnyel csökkentette a bevételét, vagy kisvállalkozásokat megillető adókedvezményt érvényesített, és a tevékenység megszűnésére 4 éven belül került sor, az említett kedvezmények nem válnak véglegessé, a kedvezmény címén megtakarított adót vissza kell fizetni.

Az egyéni vállalkozói tevékenység megszűnése azzal is jár, hogy a készletek értékével is növelni kell az adózó bevételét.

Fontos azt is tudni, hogy nem érdemes az adóév végén elkezdni szüneteltetni az egyéni vállalkozói tevékenységet, ha az adózó az előzőekben említett kedvezmények érvényesítésére jogosult az éves adóbevallás benyújtásakor. Ha ugyanis az egyéni vállalkozó az adóév utolsó napján szünetelteti a tevékenységét, akkor a bevallásában nem csökkentheti a bevételét kisvállalkozói kedvezmény, fejlesztési tartalék, foglalkoztatási kedvezmény címén, s nem érvényesítheti a kisvállalkozások adókedvezményét sem.

A szünetelés kezdő napjától az addig végzett egyéni vállalkozói tevékenységre tekintettel a szünetelés megkezdésének adóévéről szóló adóbevallás benyújtásáig befolyt ellenérték (bevétel) a szünetelés megkezdése adóévében megszerzett vállalkozói bevételnek, igazoltan felmerült kiadás a szünetelés megkezdése adóévében elszámolható vállalkozói költségnek minősül, amelyet az egyéni vállalkozónak a szünetelés megkezdése évéről szóló adóbevallásában kell figyelembe vennie.

A szünetelés megkezdésének adóévéről szóló adóbevallás benyújtását követően az előzőekben nem említett befolyó bevételre, illetve felmerült kiadásra minden olyan adóévben, amelyben a tevékenység az adóév minden napján szünetelt, az önálló tevékenységből származó jövedelem megállapítására vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

Ha valaki tudja azt, hogy például a kintlévősége 2019. május 20-a után folyik be, akkor érdemes lehet 2019. január 2-ától szüneteltetni a tevékenységet, különösen akkor, ha a 2018. év veszteséges volt.

Az egyéni vállalkozói tevékenység szüneteltetése átalányadózásnál

Az egyéni vállalkozói tevékenység szüneteltetése esetén a jövedelmét átalányban

megállapító adózónak a bevételi értékhatárt időarányosan kell figyelembe vennie. Aki a tevékenységét 2018-ban kezdte el szüneteltetni, annak célszerű az arányosított összeget áttekintenie és szükség esetén a tevékenységet folytatni, hogy ne essen ki az átalányadózás alól.

Fontos azt is tudni, hogy az szja-törvény 57. paragrafusának (5) bekezdése szerint a szünetelés kezdő napjától az addig végzett egyéni vállalkozói tevékenységre tekintettel a szünetelés megkezdésének adóévéről szóló adóbevallás benyújtásáig befolyt ellenérték (bevétel) a szünetelés megkezdése adóévében megszerzett vállalkozói bevételnek minősül, amelyet az egyéni vállalkozó a szünetelés megkezdése évéről szóló adóbevallásában vesz figyelembe. Ez azt jelenti, hogy a 2019. május 20-áig befolyt kintlévőség emeli a bevételt és ez az arányosított bevételi értékhatárt tovább rontja.

A szünetelés megkezdése adóévéről szóló adóbevallás benyújtását követően az előzőekben nem említett befolyó bevételre minden olyan adóévben, amelyben a tevékenység az adóév minden napján szünetelt, az önálló tevékenységből származó jövedelem megállapítására vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

Lepsényi Mária adószakértő

Olvassa el cikkünk folytatását is, amelyben az eva, illetve a kata hatálya alá tartozó egyéni vállalkozások szüneteltetésére vonatkozó tudnivalókat ismertetjük.

https://adozona.hu/kata_kiva/Egyeni_vallalkozoi_jogallas_szuneltetese__YPUH2D

Kritizálják az adótanácsadók a feltöltési kötelezettséget

Évek óta próbálja felhívni a döntéshozók figyelmét az Adótanácsadók Egyesülete arra, hogy a december 20-án esedékes adófeltöltési kötelezettség nagy kockázattal és felesleges adminisztrációval jár a vállalkozások számára, hiszen nagyon nehéz pontosan megbecsülni a fizetendő adót, a tévedésért viszont mulasztási bírság jár, miközben a költségvetés számára ez nem jelent plusz bevételt.

Nyakunkon van december 20-a, a társasági adó, a helyi iparüzési adó és az egyszerűsített vállalkozói adó feltöltési kötelezettségének határideje. Ilyenkor kell ►

SERP_a

INTEGRÁLT
VÁLLALATIRÁNYÍTÁSI
RENDSZER

Optimalizált üzleti folyamatok

Valós idejű adatok

Megalapozott döntések, tervezhetőség

**Professzionális megoldás
KKV-k számára**

PROGEN

www.progen.hu

az év közben befizetett adóelőlegeket figyelembe véve az éves adókat a várható fizetendő adó összegére kiegészíteni. A társaságiadó- és az iparűzésiadó-előleg kiegészítéséhez bevallási kötelezettség is társul, ezek benyújtási határideje is azonos a feltöltési kötelezettségével.

Ha az adózó rosszul becsüli meg a feltöltendő adó összegét, és nem fizeti meg az adót legalább 90 százalékos mértékig, akkor mulasztási bírságot köteles fizetni az elmaradt különbözet után, amely bár 2019-től 20-ról 10 százalékra csökken, így is indokolatlan, mert a pontos becslés szinte lehetetlen. (A kisebb bírságmérték már a 2018-as feltöltések eltéréseinél is irányadó.)

A feltöltési kötelezettség számításánál nemcsak a várható korrekciós tételeket kell figyelembe venni, hanem viszonylag nagy pontossággal meg kell becsülni az adóévben még várható bevételeket és költségeket is. Ezek a tételek azonban sokszor a vállalkozás által nem befolyásolható körülményektől függnnek, mint amilyen például a karácsony előtti forgalom. Ráadásul ezek a bizonytalan tételek a korrekciós tényezőket is be-

folyásolhatják. Az adókedvezmények prognosztizálásánál – például a beruházási, kis- és közép vállalkozások kamatkedvezménye, látvány-csapatsport támogatás – az jelent gondot, hogy a kedvezmény felső korlátja gyakran a fizetendő adó százalékában rögzített.

A feltöltési kötelezettségről benyújtandó bevallásban nincs lehetőség arra, hogy a vállalkozó utaljon ezekre a bizonytalanságokra. A kialakult gyakorlat szerint a várható fizetendő adó összegét azonosnak tekintik a ténylegesen bevallott adó összegével, és ez alapján lehet számítani a mulasztási bírságra. Emiatt a bírságot előíró határozatok jogszabálysértőek is lehetnek, mert nem a várható éves adóhoz viszonyítják a feltöltési kötelezettség értékét, hanem a bevallott éves adóra.

Az Adótanácsadók Egyesülete szerint ezért tartalmilag pontosítani kellene a „várható adó” fogalmának a számítását, vagy a határozatok kiküldése előtt nyilatkoztatni kellene az adóalanyokat arról, hogy a várható adó általuk, a feltöltési kötelezettséghez becsült értéke miatt maradt el attól az adótól, ami az éves be-

vallásban szerepel. Azt már láttuk, hogy az alulbecslés kockázata a bírság, de az eredmény túlbecsülése is sok problémát okoz: például likviditási gondokat, amely miatt „felelősségi vita” alakulhat ki az ügyvezetés és a könyvelés között, és ennek rendezésére csak az éves bevallás benyújtásakor, de csak a törvényben rögzített határidőt – a következő év május 31-ét – követően van lehetősége a vállalkozásnak.

Ráadásul ez a költségvetésben is bizonytalansági tényezőt jelent. Ha nem lenne decemberi feltöltési kötelezettség, akkor nem két időszakban befolyásolná a költségvetési bevételek alakulását a társasági adó, hanem csak az egyikben, az éves bevallások benyújtási határidejében.

A vállalkozások adminisztrációs terheinek érdemi csökkentését csak a feltöltési kötelezettségek végleges eltörlése eredményezné. Ezért az Adótanácsadók Egyesülete évek óta javasolja az adminisztráció csökkentésére vonatkozó beadványaiban a feltöltési kötelezettség jelenlegi rendszerének az eltörlését. Ez nemcsak jelentősen csökkentené

hvg

Ajándékozzon világosságot karácsonyra!

Lepje meg családtagjait és barátait HVG-ELŐFIZETÉSSSEL!

Most minden előfizetési ajánlathoz kedvezmény vagy értékes ajándék jár.

ÉRDEKEL »

CSAK NÉHÁNY KATTINTÁS A KARÁCSONYI AJÁNDÉKOZÁS.

 BOLT.HVG.HU/KARACSONY

a vállalkozások adminisztrációs terheit, költségeit, hanem kedvezően befolyásolná a költségvetés tervezhetőségét is.

adozona.hu

AJÁNLÓK:

Duplájára nőtt a kivába belépés bevételi értékhatára

December 1-jétől változott a kisvállalati adó (kiva) hatálya alá történő bejelentkezéshez szükséges feltételek egyike. A jelzett időponttól ugyanis – ami már a 2018. december 1. és december 31. közötti, 2019. évre történő bejelentkezésre is alkalmazható – abban az esetben választható a kisvállalatiadó-alanyiság, ha az adóalany az adóévet megelőző adóévben (tehát a kiva-alanyiságot megelőző utolsó adóévben) elszámolandó bevétele várhatóan nem haladja meg az 1 milliárd forintot, 12 hónapnál rövidebb adóév esetén az 1 milliárd forint időarányos részét.

Az említett bevételi értékhatár korábban 500 millió forint volt, tehát 2017 azonos időszakában (december 1-december 31. között) azok az adózók jelentkezhettek be a kisvállalati adó hatálya alá (2018. január 1-jei hatállyal), amelyek 2017. évi várható bevétele nem haladta meg az 500 millió forintot. A bevételi értékhatár idén december 1-jétől a duplájára emelkedik, elősegítve azt, hogy még több adózó választhassa a kisvállalati adó szabályai szerint történő adózást.

A kivába belépés feltételei egyebekben változatlanul maradnak, ami azt jelenti, hogy továbbra is csak az az adózó választhatja az adókötelezettség kiva szabályai szerint történő teljesítését,

- amelynek az átlagos statisztikai állományi létszáma az adóévet megelőző adóévben várhatóan nem haladja meg az 50 főt;
- amelynek az adószámát az állami adó- és vámhatóság az adóévet megelőző két naptári évben véglegesen nem törölte;
- amely a naptári év szerint működik;
- amelynek az adóévet megelőző adóévről készített beszámolójában a mérlegfőösszege várhatóan nem haladja meg az 1 milliárd forintot;
- amelynek a bejelentés napján az állami adó- és vámhatóság által nyilvántartott,

végrehajtható, nettó módon számított adótartozása nem haladja meg az 1 millió forintot [a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (Ktv.) 16. § (2) bekezdés].

Az állományi létszám és a bevételi határok számítása során a kapcsolt vállalkozások átlagos statisztikai állományi létszámát és bevételét együttesen, az utolsó beszámolóval lezárt üzleti év adatai alapján kell figyelembe venni.

A belépési értékhatár növekedésével párhuzamosan megemelkedik a kisvállalati adóalanyiság megszűnését eredményező bevételi maximum is, méghozzá 1 milliárd forintról 3 milliárd forintra. 2019. január 1-jétől ugyanis a Ktv. 19. paragrafus (5) bekezdésének a) pontja akként rendelkezik, hogy a kisvállalati adóalanyiság megszűnik a 3 milliárd forintos bevételi értékhatár negyedév első napján történő meghaladása esetén, a túllépést megelőző nappal.

dr. Császár Zoltán adótanácsadó

A teljes cikket itt olvashatja el:

<https://adozona.hu>

Bizonyítványt kérhetnek magukról a cégvezetők

Noha már több mint tíz éve lehetőségük van a vállalkozások vezető tisztségviselőinek arra, hogy a saját tevékenységükről úgynevezett felmentvényt kérjenek a cégtől, a tapasztalatok szerint még mindig csekély azoknak a száma, akik egyáltalán hallottak már erről az intézményről, azoké meg pláne, akik élnek is vele. Pedig érdemes tisztában lenni ezzel a lehetőséggel, hiszen bizonyos esetekben „életet menthet”, de legalábbis jól jöhet.

A felmentvény megadására már az új Polgári törvénykönyv (2013. évi V. törvény, Ptk.) hatálybalépése előtt is volt lehetőség. A 2006. évi IV. törvény, azaz a gazdasági társaságokról szóló törvény (Gt.) – német mintára – akkor még új jogintézményként szabályozta a felmentvényt.

Na, de nézzük meg kicsit részletesebben, miért nevezi a jogszabály felmentvénynek ezt a lehetőséget, és az pontosan mire szolgál!

A felmentvény lényegében egy nyilatkozat, illetve igazolás, amely a vezető tisztségviselő tevékenységének megfelelőségét állapítja meg. Tulajdonképpen a vezető tisztségviselő előző üzleti

évben végzett munkájának értékelését tartalmazza.

Ha a cég vezető tisztségviselője (például az ügyvezető) úgy gondolja, hogy igényt tartana erre a nyilatkozatra, azt kérnie kell a társaság legfőbb szervétől (a taggyűléstől vagy a közgyűléstől), tehát azt a tulajdonos vagy tulajdonosok adják meg. A felmentvény megadásáról a társaság legfőbb szerve a nyilatkozat megadásakor ismert információk birtokában dönt.

Mikor kerülhet sor a felmentvény kiadására?

A régi Gt. szabályai szerint a felmentvényről csak akkor lehetett határozni, ha a létesítő okirat (például társasági szerződés) erről kifejezetten rendelkezett. Ilyen előírást a mai Ptk. már nem tartalmaz.

Alapvetően a legfőbb szerv a társaság beszámolójának elfogadásával egyidejűleg határozhat a felmentvényről. Érdemes pár szót ejteni arról is, hogy a már említett Gt. előírásai szerint felmentvényt kizárólag évente lehetett adni, és az a vezető tisztségviselő előző üzleti évben végzett munkájának az értékelésére vonatkozott, viszont a hatályos Ptk. lehetőséget biztosít az év közbeni felmentvény kiadására is. Így ma már a gazdasági társaságoknál lehetőség van a legfőbb szervnek (tehát a tulajdonosoknak) a vezetők számára felmentvényt adni akkor is, ha a vezető megbízatása az üzleti év közben megszűnik [Ptk. 3:117. § (2) bekezdés].

Miért érdemes a vezető tisztségviselőnek kérni a nyilatkozatot?

A felmentvény kiadása lényegében mentesíti a vezető tisztségviselőt a társasággal szembeni kártérítési felelőssége alól, tehát garanciát jelent számára.

Más szóval biztosíték arra nézve, hogy a társaság a felmentvényben megjelölt időszak (és tárgykör) vonatkozásában később nem érvényesít majd kártérítést a vezetővel szemben.

dr. Nagy András ügyvéd

A teljes cikket itt olvashatja el:

<https://adozona.hu>

Így lehet javítani a formailag hibás számlákat

Az áthárított általános forgalmi adóra (áfa) vonatkozó levonási jog érvényesítéséről és annak adóhatósági ellenőrzése során figyelembe vett szempontokról ►

Topsoft Rendszerház Zrt.
1027 Bp., Kapás utca 11-15.
Telefon: 457-9200,
telefax: 457-9201,
e-mail: topsoft@topsoft.hu,
homepage: www.topsoft.hu

MÉG NEM KÉSŐ!

ÚJÍTSA MEG 2019-RE CÉGE IRÁNYÍTÁSÁT!

**A megoldás kulcsa a TOPINFO
integrált vállalati
információs rendszer**

TOPINFO.
**Amire minden cégnek
szüksége lenne.**

29 éve ügyfeleink szolgálatában

tette közzé – a Pénzügyminisztériummal egyeztetett – állásfoglalását a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (NAV) a 3012/2018. számú útmutatóban. Tekintettel arra, hogy az adólevonási jog vizsgálata az általános forgalmi adó ellenőrzések kiemelt területe, indokolt az útmutatót részleteiben megvizsgálni.

Mikor kell javítani a hibás számlákat?

Az adóhatóság álláspontja szerint a hibás számla kijavítása minden olyan esetben szükséges, amikor a számla az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (áfatörvény) 169. paragrafusában felsorolt kötelező tartalmi elemek hibásak vagy hiányosak. Nem kötelező elem, így nem szükséges a számla helyesbítése, javítása például, ha a számlán feltüntetett fizetési esedékeség, bankszámlaszám hibás.

Az adóhatóság álláspontja szerint a hibás számla megfelelő javítása, adattartalmának módosítása hiányában az adólevonási jog nem gyakorolható. Ez alól – az Európai Unió Bíróságának gyakorlatát átvéve – kivételnek tekinti az adóhatóság azokat az eseteket, amikor a számlakibocsátói oldalon felmerült okból (például a számlakibocsátó társaság időközben megszűnt) a számla módosítására, javítására már nincs lehetőség, feltéve, ha az adólevonási jog egyéb feltételei teljesülnek.

A kötelező tartalmi elemek közül az útmutató kiemelten foglalkozik

- a hibás teljesítési időpont,
- a hibás áfaalap, és áfaösszeg, valamint
- a számlán szereplő eltérő mennyiség kérdéskörével.

a) Hibás teljesítési időpont

A teljesítési időponttal kapcsolatban az adóhatóság hangsúlyozza, hogy függetlenül a számlán feltüntetett teljesítési időponttól, a levonási jog legkorábban a tényleges teljesítési időponttól kezdődően gyakorolható. Ugyanakkor téves teljesítési időpont esetén akkor is módosítani kell a számlát, ha a téves és a valós teljesítési időpont azonos adómegállapítási időszakra esik.

Ha az ellenőrzés során az adóhatóság észleli, hogy a téves teljesítési időpont a valósat megelőző adómegállapítási időszakra esett, megállapítja az adólevonási jog gyakorlásának jogosulatlanságát a tényleges teljesítési időpont szerinti adómegállapítási időszakot megelőző időszakra, ez esetben a számlamódosítás megtörténtét az alkalmazandó jogkövetkezmények (bírság, késedelmi pótlék) meghatározása során értékeli.

b) Hibás áfaösszeg

A NAV hangsúlyozza, hogy ha a számlán feltüntetett áfa összege hibás, és a számla korrigálására nem kerül sor, az ellenőrzést végző adóhatóság a hibás számla teljes adótartalmára vonatkozóan – a hiba jellegétől függetlenül (tehát abban az esetben is, ha a számlán feltüntetett általános forgalmi adó a ténylegesnél alacsonyabb) – megtagadhatja az adóalany adólevonási jogát.

Az, hogy melyik bevallási időszakban köteles, illetve jogosult a módosítás eredményét figyelembe venni a számla befogadója, a módosítás irányától függ.

Ha az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összegét a számlamódosításból eredő különbözet csökkenti, az adóalany a különbözetet abban az adómegállapítási időszakban köteles a fizetendő adó összegét növelő tételként figyelembe venni, amelyben a különbözet alapjául szolgáló, az áfatörvény 127. paragrafusának (1) bekezdésében említett okiratot módosító vagy azt érvénytelenítő okirat az adóalany személyes rendelkezésére áll, de nem később, mint a módosító vagy érvénytelenítő okirat kibocsátásának hónapját követő hónap 15. napja.

Ha a különbözet növeli az eredetileg levonható előzetesen felszámított adó összegét, az adóalany – az adólevonási jog gyakorlása egyéb feltételeinek sérelme nélkül – a különbözetet legkorábban abban az adómegállapítási időszakban jogosult az előzetesen felszámított adó összegét növelő tételként figyelembe venni, amelyben személyes rendelkezésére áll a különbözet alapjául szolgáló,

az áfatörvény 127. paragrafusának (1) bekezdésében említett okiratot módosító okirat.

Ha a számla módosítására sor kerül, és a különbözetet az adóalany a fentiek szerint elszámolta, az eredeti, hibás számla szerinti előzetesen felszámított adó összegének erejéig levonási jogot gyakorolhat.

c) Hibás mennyiség

Ha a számlán feltüntetett mennyiség valótlan, akkor az adóhatóságnak az ellenőrzési eljárás során tisztázni kell az ügylet valós gazdasági tartalmát, és ha a vizsgálat megállapítása szerint a gazdasági esemény megtörtént, de a számlában tévesen feltüntetett ellentétben csak részben valósult meg (mennyiségi eltérés), úgy az adóhatóság szintén kérheti a számlamódosítást (ha az adó összege is téves, úgy az előző pontban kifejtettekre is figyelemmel kell lenni).

dr. Bartha László adójogi szakjogász

A teljes cikket itt olvashatja el:

<https://adozona.hu>

Szabadulás a tagi kölcsöntől

A tagi kölcsön jól jöhet a forráshiányos társaságnak, de gondot okozhat, ha a cég szeretne megszabadulni tőle. Milyen következményei vannak a tagi kölcsön elengedésének, átvállalásának, illetve apportjának? Összefoglaltuk.

Gyakori eset, hogy a gazdasági társaságok működését a tagok tagi kölcsönrel kívánják elősegíteni, amelynek összege jelentős nagyságrendet is képviselhet. A tagikölcsön-állomány jellemzően azokban az esetekben szokatlan lehetőséget vagy éppen problémát jelenteni, amikor

a) a társaság saját tőkéje tartósan a jegyzett tőke fele alá csökken (tőkevesztés, tőkeszerkezet polgári jogi megfelelése), és a társaság rendezni szeretné a saját tőke állományát annak érdekében, hogy tovább működhessen (ilyenkor lehetőség), vagy

adózóna

„Megbízható forrás, nélkülözhetetlen munkatárs”

LEGFRISSEBB AJÁNLATUNK ADÓZÓNA-ELŐFIZETÉSHÉZ

20 értékű teasomag

2000 Ft értékű könyvtárhány

Új csomagajánlat

Ha december 1. és január 3. között megrendeli, és január 10-ig kifizeti éves Adózóna-előfizetését, 2000 Ft értékű HVG könyvkuponnal ajándékozunk meg, és megnyerheti a 20 értékű teasomag egyikét!

RÉSZLETEK

b) éppen ellenkezőleg, mert végelszámolással szeretnék megszüntetni a tulajdonosok a társaságot, és emiatt a tagi kölcsön miatti kötelezettséget is meg kell szüntetni a végelszámolás befejezése előtt (ilyenkor probléma).

Mind a lehetőség, mind a probléma megoldása lehet ugyanaz a művelet.

A tagi kölcsön elengedése

Ha például végelszámolás miatt „meg kell szabadulni” a tagi kölcsöntől, akkor első gondolatként gyakran a tagi kölcsön elengedése kínálkozik egyszerű és gyors megoldási lehetőségként. Ennek adózási következményei azonban kevésbé vonzóak.

Amikor ugyanis a tag lemond a követeléséről a társaság javára, utóbbi azt elengedett kötelezettségként számolja el, és emiatt rendkívüli bevétele keletkezik. A tagi kölcsön elengedését a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Szt.) 77. paragrafus (3) bekezdésének l) pontja alapján az egyéb bevételek között kell elszámolni. Mivel pedig az elengedett kötelezettség miatt elszámolt bevétellel nem lehet csökkenteni a társaság adózás előtti eredményét (nincs ilyen korrekciós jogcím), a tagi kölcsön elengedésének eredményhatása mellett társasági adó vonzata is van.

Sőt mi több, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 102. paragrafus (1) bekezdésének d) pontja a követelést vagyoni értékű jognak minősíti. Az Itv. 11. paragrafus (1) bekezdésének c) pontja alapján ajándékozási illeték tárgyát képezi a vagyoni értékű jogról ellenszolgáltatás nélkül történő lemondás. Ennek tükrében minden olyan polgári jogi jogügylet során, amelyben a követelés ingyenes elengedésére kerül sor, a vagyonszerzőnek ajándékozási illetéket kell fizetni, kivéve a követelés gazdálkodó szervezetek közötti ajándékozás útján történő megszerzését, mivel e kötelezettség elengedése az Itv. 17. paragrafus (1) bekezdésének n) pontja alapján mentes az ajándékozási illeték alól, ha a vagyonszerző megfelel az Itv. 17. paragrafusának (4) bekezdésében meghatározott feltételeknek. Ez tehát azt jelenti, hogy ha magánszemély tag részéről kerül sor a tagikölcsön-követelés elengedésére, a társaságnak 18 százalékos mértékű ajándékozási illetéket kell fizetnie.

A fentiek alapján látható, hogy a jegyzett tőke emelésének nem feltétlenül a legjobb megoldását kínálja, ha a tagok

elengedik a társasággal szemben fennálló tagikölcsön-követelésüket.

dr. Császár Zoltán adótanácsadó

A teljes cikket itt olvashatja el:

<https://adozona.hu>

Műszakpótlék: fontos, iránymutató döntés a Kúriától

A műszakpótlékra jogosultság megítélése számos munkáltató számára okoz nehézséget. A Kúria a napokban közzétett Mfv.III.10.206/2018/4. számú ügyben ennek feltételeiről hozott a munkáltatók számára iránymutató döntést, amellyel teljesen máshogy értelmezte, mikor jár műszakpótlék a munkavállalóknak, mint ahogy arról az első- és másodfokú bíróságok ítéleztek.

A Kúria ítéletében kimondta, hogy a munka törvénykönyve (Mt.) 141. paragrafusának (2) bekezdése szerinti rendszeres változás feltételeinek vizsgálatánál a havi munkaidő-beosztást kell figyelembe venni. A jogalkotó a pótlékra jogosultság két feltételét a „valamint” szóval kapcsolta össze, ami azt jelenti, hogy két független, de konjunktív feltételről van szó, amelyek együttes fennállása eredményezi a változás rendszerességét.

dr. Hajdu-Dudás Mária munkajogi ügyvéd

A teljes cikket itt olvashatja el:

<https://adozona.hu/munkajog/Muszakpotlek>

Olvassa el írásunkat az Mt. nagy vihart kavart tervezett módosításáról is:

https://adozona.hu/2019_es_valtozasok/Lestrapalnak

előírása alapján a NAV átutalta a támogatást a kedvezményezettnek. Az ilyen esetekre vonatkozóan a Tao. két előírást tartalmaz, de ezek alapján a támogatott szervezettel történő elszámolás nem lehetséges.

Az egyik előírás szerint, ha az adóévre vonatkozóan átutalt összeg meghaladja fizetendő adó összegének 80 százalékát, akkor a 80 százalékot meghaladó részt a rendelkező nyilatkozat megtételét követő adóév(ek)re (adott esetben a 2018. adóévet követő adóévek) felajánlott összegnek kell tekinteni. Ez azt jelenti, hogy az adózó a következő adóév(ek)ben (például 2018-ban) csak akkor rendelkezhet, ha a 2017-ben „túlrendelkezett” összeget már figyelembe vette.

Ha például az adó 80 százaléka feletti rendelkezés 1 millió forint volt, és a 2018. adóévi havi adóelőlegek összege 600 ezer forint, akkor az adózó január-március hónapokban nem tehet nyilatkozatot, mivel az adóelőleg fele 300 ezer forint, ami 3 hónap alatt 900 ezer forint. Így legközelebb az áprilisi adóelőlegből nyilatkozhat 200 ezer forintról, és májustól az előleg 50 százalékáról.

A másik rendelkezés szerint, ha az adóévre vonatkozóan az átutalt összeg meghaladja a fizetendő adót, és az adózót visszaigényelhető adó illetné meg, ezen „visszajáró” adóval nem rendelkezhet, a különbözet erejéig más adónemre történő átvezetés, valamint kiutalás nem illeti meg. (Természetesen ekkor is alkalmazni kell az elsőként említett előírást.)

Pölöskei Pálné okleveles könyvvizsgáló

Euró elfogadása kereskedelem, vendéglátásban

Több ügyfelem is jelezte, hogy szeretnék eurót kiskereskedelem, vendéglátóiparban. A helyes eljáráshoz szeretnék segítséget kérni. Jól látható helyen kifüggesztett alkalmazott árfolyam elegendő? Ha a pénztárgép kezeli az eurót, akkor ezzel az árfolyammal átszámított eurós összeget kell beütni a pénztárgépbe? Ha a pénztárgép nem kezeli az eurót, akkor be kell ütni a forintértéket, és a kifüggesztett árfolyam szerint kell elvenni az eurót a vendégtől/vásárlótól? Ennek a nyilvántartása hogyan történik a pénztárgépben? El kell különíteni az eurót a kasszában? Fel kell-e tüntetni az árakat euróban is, vagy elég a kifüggesztett árfolyam? Visszaadni ►

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK

Túltöltött a cég taóból

A vállalkozás 2017. 12. 20-áig feltöltötte a várhatóan fizetendő szintre a társasági adóját, és annak egy részét felajánlotta sporttámogatásra. A feltöltés túl jól sikerült, a végleges adókötelezettsége kevesebb lett, mint a feltöltésre bevallott, befizetett, és így a felajánlott összeg is. Hogyan lehet elszámolni a fennálló túlfizetést a támogatott szervezettel szemben?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Tao.)

csak forintban lehet? Ha van a pénztárban euró is, akkor lehet visszaadni euróban is eurós fizetés alkalmával? Ez nem minősül pénzváltó tevékenységnek? A cégek jellemzően az MNB-árfolyamot alkalmazzák az áfatörvény és a számviteli törvény esetében. A kifüggesztett árfolyam ezzel természetesen nem egyezik meg. Hogyan állapítom meg az euróval történt fizetés esetén az áfaalapot, illetve a bevétel értékét? (Egy 12 700 forint értékű árunak 2700 forint az áfája. A kifüggesztett árfolyam 285 forint/euró, így elkérek az áruért 45 eurót, aminek – kerekítve – 10 euró az áfatartalma. Bekerül a valutapénztárba 45 euró. Ezen a napon az MNB-árfolyam 320 forint/euró. Milyen forintértéken állapítom meg a valutapénztárban szereplő euró értékét? Mennyi lesz a számviteli törvény szerinti árbevétel, és mennyi lesz a fizetendő áfa összege?)

SAKÉRTÓNK VÁLASZA

El kell különíteni azt az esetet, amikor csak forintban tüntetik fel az üzletben a termékek árait (ekkor az átváltáskor alkalmazott árfolyamot mindenképpen ki kell függeszteni) és azt, amikor az árakat euróban és forintban is jelzik a termékeken.

Ha kizárólag forintban szerepelnek az árak a termékeken, de a fizetés euróval is történhet, nem probléma, ha a pénztárgép nem kezeli az eurót, mivel a vevő a forintban meghatározott értéket egyenlíti ki euróval, a pénztárgépbe a forintos értéket kell beütni, illetve a nyugtán is forintértéknek kell megjelennie, így árbevételként és áfaalapként is a forintos összeg jelenik meg.

Mivel az árakat kizárólag forintban határozzák meg, a kereskedő kvázi forintért megveszi a vevőtől az eurót, amit az üzletben kiírt árfolyamon átszámítva tesz be a valutapénztárba [a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 60. paragrafjának (1) bekezdése alapján]. A példában így a 45 eurót nem 320, hanem 285 forintos árfolyamon kell szerepeltetni, hogy megegyezzen a forintértékkel (12 700 forint). Visszaadni forintban és euró-

ban is lehet. Ha forintban történik, úgy az átadott euró kifüggesztett árfolyammal beszorított forintértéke és a termék forintos ellenértéke közötti összegeket kell visszaadni.

Ha euróban adnak vissza, úgy a visszaadott összeget a számviteli politikának megfelelően kell kivezetni (átlagárfolyam, FIFO stb.)

A pénztárgépben az eurót mindenképpen javasolt elkülöníteni.

Ha viszont az árakat minden termék-nél euróban is feltüntetik, mindenképpen szükség van olyan pénztárgépre, amely kezeli az eurós ügyleteket is, és a nyugtán az árak euróban kell megjelennie. Ekkor a könyvelésben és a nyugtán a hitelintézeti vagy MNB-árfolyamon átszámítva kell szerepeltetni a forintértéket, amelyet a pénztárgépnek tudnia kell kezelni.

A hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény 6. paragrafus (1) bekezdésének 92. pontja alapján nem minősül pénzváltási tevékenységnek a belkereskedelemben az áruval vagy szolgáltatással kapcsolatos ügyletekre vonatkozó fizetések teljesítése, ezt az MNB vonatkozó állásfoglalása is megerősíti.

Antretter Erzsébet senior menedzser, Niveus Consulting Group

Fordított áfás vagy sem?

Társaságunk kifejezetten gyártással foglalkozó cég, nyílászárók értékesítését és ahhoz kapcsolódó beszerelést szoktunk számlázni, vagyis az alvállalkozói szerződés szerint terméket értékesítünk, és a beszerelés csupán járulékos eleme az ügyletnek. Ha a beruházás belföldön történik – amihez a terméket legyártjuk és beszereljük – és építési engedély-köteles, akkor a gyártott termék és a beszerelés fordított adózás alá esik. Az e-napló vezetéséhez külön szerződés alapján szolgáltatást veszünk igénybe, melyet egyenes áfás számla kiállításával teljesít felénk a vállalkozó. Áfa szempontjából hogyan minősítem ezt a szolgáltatást a

fenti esetben? Fordított áfásan kell tovább számláznom, vagy belföldre nyújtott tovább számlázott szolgáltatásként, egyenes áfás számlával?

SAKÉRTÓNK VÁLASZA

Az áfatörvény 70. paragrafus (1) bekezdésének b) pontja alapján a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében az adó alapjába beletartoznak a felmerült járulékos költségek, még ha azok áthárítása külön megállapodáson is alapul, amelyeket a termék értékesítője, szolgáltatás nyújtója hárít át a termék beszerzőjére, szolgáltatás igénybevevőjére, ideértve különösen a bizománnyal, egyéb közvetítéssel, csomagolással, fuvarozással és biztosítással összefüggő díjakat és költségeket.

Az adó alapjának meghatározásához a felmerült járulékos költségek vizsgálata esetén döntő jelentőségű, hogy a szerződő felek miben állapodnak meg, mi a szerződés tárgya, mire vonatkozik maga a szerződés.

Ha a felek az áfatörvény 142. paragrafus (1) bekezdésének b) pontja szerinti építési-szerelési munkára kötnek szerződést, a feltételek teljesülése esetén a fordított adózás szabályait kell alkalmazni.

A Kúria a 15/2016. számú közigazgatási elvi határozatában megállapította: ha a felek szándéka a szerződések valós tartalma szerint nem termékértékesítésre, nem nyílászárók önálló adásvételére irányul, hanem komplex szolgáltatás igénybevételére, egy folyamatban lévő építési engedély-köteles építési munkához nyílászárók leszállítására és beszerelésére, úgy az áfatörvény 142. paragrafus (1) bekezdésének b) pontját, azaz a fordított adózás szabályait kell alkalmazni.

Az e-napló vezetése véleményem szerint is az egyenes adózás alá tartozik. Ha a szolgáltatást „önállóan” veszik igénybe és számlázzák tovább, úgy annak adójogi megítélése nem változik, így egyenes adózással kell tovább számlázni.

Nagy Norbert adószakértő